

Priekules baptistu draudze

Februāris (95) – 2014

Jēzus mīlestības vēstule TEV

Mīļais bērns

Rakstu tev šo vēstuli.

Tā gribas zināt, kā tev iet, kādi ir tavi sapņi, kādas ir tavas bēdas... Vakar vēroju, kā tu staigāji ar saviem draugiem. Gaidīju visu dienu, cerēdams, ka tu atradīsi laiku pastaigāties un parunāties arī ar Mani... Vakarā tev uzdāvināju ar krāsām bagātu saulrietu; sūtītā vēsmaņa tevi pat atspirdzināja. Un es gaidīju, bet tu pie Manis neatnāci...

Man sāp, bet Es tevi tomēr mīlu. Es esmu tavš Draugs.

Naktī tevi vēroju un sargāju. Noglāstīju tavu vaigu ar mēness gaismu... Vai manīji Manu pieskārienu? Tā gribēju ar tevi runāt! Gaidīju. Bet klusums valdīja tavā istabā. Man tev vēl ir tik daudzas dāvanas, ko dot. Kā lai Es tev tās nododu?

Es esmu tavš Dievs.

Šorīt tu uzmodies ar nokavēšanos. Tu steidzies. Manas asaras bira lietus lāsēs. Šodien tu izskatījies noskumis un vientuļš... Mana sirds sāp, jo Es saprotu.

Arī Mani draugi mani sāpināja; un tomēr Es viņus mīlēju. Tāpat mīlu tevi... Mēģinu to tev vēstīt baltā sniega spožumā, zaļās zāles krāšņumā. Tev to čukstu lapu un meža šalkoņā. Savu mīlestību ieelpoju ziedu smaržās un krāsās. Dziedot to apliecinu putnu balsīs, upju straumes čalās, bērnu smieklos. Tevi Es apgērbju siltos saules staros un ietinu svaiga gaisa segā. Mana mīlestība ir dziļāka par jūras dziļumiem un lielāka kā jebkurš trūkums vai vajadzība, kas tev varētu būt.

DEBESU PAGALMOS MĒS KOPĀ PAVADĪSIM MŪŽĪBU...

Es zinu, cik grūti ir dzīvot virs zemes. Es tur biju. Es varu palīdzēt. Es gribu palīdzēt. Es TEVI MĪLU! Piesauc mani! Parunājies ar mani! Neietērp Mani klusumā, tukšumā. Izvēle ir tava. Es te esmu. Es gaidīšu arvien. Es tevi mīlu...

Tavs Draugs, JĒZUS KRISTUS
...vakar un šodien tas pats un mūžīgi!

"Es esmu durvis. Ja kāds caur mani ieiet, tas tiks izglābts; Viņš ieies un izies un atradīs ganības. Es esmu labais gans. Labais gans atdod dzīvību par savām avīm." /Jņ. 10:9,117/

oo

Mācītāja Dena Allena (Makgregora baptistu draudze, ASV) atskats uz kopīgi pavadīto nedēļu Priekules novadā:

Brīnišķīga kalpošanas nedēļa, no kuras paņemsim lieliskas atmiņas

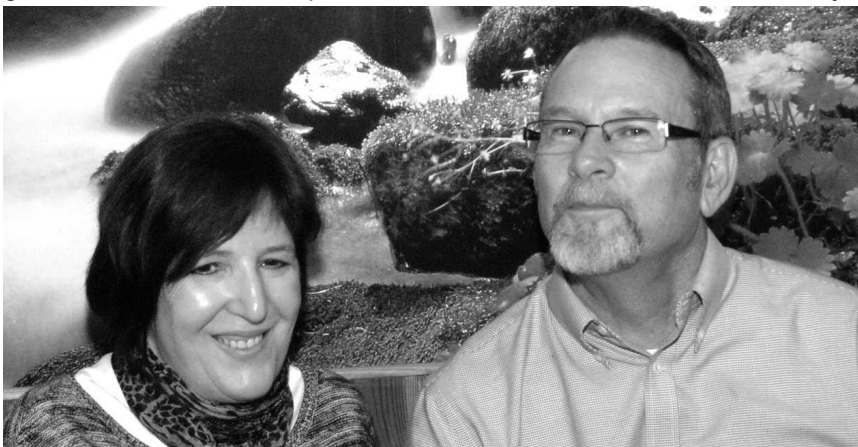
Šis brauciens ļoti atšķīrās no mūsu pirmās kopējās vizītes Latvijā pagājušā gada septembrī, kad mēs ar Blānšu Priekulē bijām kopā ar palielu grupu. Šoreiz jutām, ka varējām iepazīt draudzi un cilvēkus jau daudz personīgāk. Atskatoties uz mūsu pieredzi

Latvijā, saprotam, ka Dievs mūs iedrošina mūsu ticības ceļojumā un ka mums vēl jo vairāk jācentrē sava uzmanība uz Dieva

Valstības darbu. Dievs ir brīnišķīgs un pārsteidzošs, un Viņš turpina rādīt „lielas un brīnišķas lietas, kas tev nebija zināmas” (Jeremijas 33:3).

Esmu tik priecīgs, ka mēs ar Blānšu tikām ielūgti uz maltītēm un sadraudzību mūsu Latvijas draugu mājās – tas bija brīnišķīgi un iedvesmojoši, mēs

jūtamies patiešām svētīti. Priekulnieku viesmīlība ir neizmērojama. Ir liels prieks zināt, ka otrpus Zemeslodes ir iespējama tāda pati sadraudzība starp brāļiem un māsām Kristū kā savās mājās. Es zinu, ka cilvēkiem tas bija liels izaicinājums - mūs

abus ar Blānšu uzņemt pie sevis mājās, daloties maltītē un sadraudzībā. Zinu, ka sadraudzība mājās ir neraksturīga lieta lielā daļā Eiropas valstu. Ceru, ka Jūsu ļaudis Priekulē to redz kā „stratēģiju” - draugu un kaimiņu ieaicināšana savās mājās uz kopīgu maltīti reizē ir arī iespēja ar viņiem dalīties garīgās

sarunās. Un tādējādi šāda sadraudzība mājās ir var būt kā draudzes turpinājums – sadraudzība ar citiem kristiešiem un Lielās Pavēles pildīšana, daloties evaņģēlija vēstī ar ļaudīm, kas dzīvo bez Kristus.

Pāru seminārs bija brīnišķīgs un tiešām izdevies – es ticu, ka Dievs mūs lietoja un ka mēs bijām „uz

viena viņa” ar tiem 22 pāriem, kas piedalījās. Dalījāties arī informācijā par to, ka Dievam ir jābūt laulības centrā, lai tā būtu veiksmīga un veselīga. Bija milzīgs prieks redzēt, ka pāri, kas piedalījās, vēlas, lai šādas mācības turpinātos un notiktu regulāri. Tas parāda to, ka pāri un ģimenes vēlas pieaugt un attīstīties.

Ļoti liels prieks par Bībeles mācekļības studijām, kur kopā ar apmēram 25 cilvēkiem divu vakaru garumā vairāk nekā divas stundas *gājām dziļumā* mācekļības laukā. Turklāt es domāju, ka šajās studijās mācītājs Mārcis ieraudzīja, cik viegli ir sapulcināt kristiešus uz Bībeles studijām, kā arī ieraudzīja viņos šo dziļo vēlmi, degsmi studēt un pieaugt Dieva Vārda izpratnē. Šādu studiju modeli var izmantot ne tikai baznīcā, bet, vadītājiem pieaugot un mācoties, arī Mazajās mājas grupās.

Šī ciemošanās Priekules novadā mums bija bagātīgs iedvesmas un sarunu laiks ar domām par draudzes vīziju un darbu plānošanu. Es jutos

pazemīgs, apzinoties to, ka Dievs lieto manu pieredzi, lai palīdzētu Priekules draudzei misijas laukā. Izbaudīju arī to personīgo laiku, ko mēs ar Blānšu pavadījām kopā ar draudzes vadību, daloties vīzijā, draudzes pieaugšanas un misijas plānos, lai pievestu cilvēkus Kristum.

Mēs ar nepacietību gaidām mūsu ceļojumu uz Latviju š.g. augustā. Datumi jau ir nolemti – ierašanās Priekulē 5. augustā un došanās prom uz Rīgu 11. augustā.

Mēs ceram ierasties 18 cilvēku sastāvā - kādi no mūsu komandas varētu darboties ar bērniem mūzikas jomā, savukārt tiem bērniem un jauniešiem, kas nepiedalīsies mūzikas nodarbībās, varbūt varēsīm piedāvāt sporta aktivitātes. Varam novadīt Pāru vai Vecāku semināru u.c. Lūdzu paturēt mūsu misijas komandas vizīti un mūsu kopējo misijas darbu aizlūgšanās. Dievs ir tik labs! Es lūdzu, lai Dievs turpina lietot mūs un cilvēkus Priekules novadā Viņa plāna un nodoma piepildīšanai.

oo

Tēvs, no sirds Tev gribu pateikties par visām svētībām un Tavu lielo mīlestību un žēlastību, ka varu piedzīvot iepriecu, kalpojot Priekules draudzē. Dievs mums ir devis brīnišķīgu savu kalpu, kurš vada draudzi - Mārci un viņa jauko ģimenīti. Jā, Mārcim Dievs ir devis brīnišķīgu dāvanu – komunicēt ar jebkādu sastapto cilvēku. Arī draudzē tas nav viegli, jo esam katrs tik atšķirīgi ar savām iedomātajām prasībām. Bet prieks, ka draudzē ir brīnišķīgi brāļi un māsas, kas palīdz kalpošanas darbā – it sevišķi tas ir redzams dažādos pēdējos draudzes pasākumos. Ļoti sirsnīga bija tikšanās ar Floridas draudzes brāļiem un māsām rudenī. Tā arī izjutu lielāku mīlestību mūsu draudzes brāļu un māsu vidū. Patīkami, ka šī draudzība turpinās. Mīļš paldies ir jāsaka tulkim, kuri palīdzēja Mārcim.

Prieks par Kristīni un Nauri, kuri tik daudz laika ziedo, kalpojot draudzei. Arī decembrī, kad pie mums atbrauca no Floridas mācītājs Dens un viņa sieviņa Blanša – tās bija atkal brīnišķīgas Dieva svētības dienas. Kad Kristīne man piezvanīja, vai es varētu uzņemt ciemiņus kādās pusdienās savā mājā, es ne mirkli nešaubījos. Mēs vienojāmies par dienu un datumu. Atkal satiekoties ar šiem Dieva bērniem, tās bija brīnišķīgas Dieva svētības stundas: gan tīkoties pāru vakarā Priekules kultūras namā, gan pusdienojot kopā ar ciemiņiem un Mārča ģimenīti mūsmājās. Pēc šādiem draudzēšanās mirkļiem, kurus Dievs mums dāvā, tie dod brīnišķīgu Dieva spēku un iepriecu dvēselei, jo saņemot mīļu un sirsnīgu paldies, tas viss stiprina Dieva mīlestībā un kalpošanā cilvēkiem.

Kungs, dāvini mums ik dienu skaidru skatu ieraudzīt Tavu lielo žēlastību! Āmen!

Ingrīda Šeflere

oo

Atskats uz dažiem gada nogales notikumiem

*** Adventa koncerts – kalpošana kopā ar draugiem no Vaiņodes**

Adventa laikā, gaidot Ziemassvētku atnākšanu, mūsu draudzes koris kopā ar Vaiņodes baptistu draudzes kori, jauniešiem, bērniem un mūziķiem, apvienojot spēkus, sniedza Adventes koncertu – 14. decembrī Priekules kultūras namā un 15. decembrī Vaiņodes kultūras namā. Koncertam bija īpaša režija ar ļoti plašu un daudzveidīgu programmu, dziesmām un priekšnesumiem. Priekules koncertā uzrunu teica baptistu draudzes sludinātājs Mārcis Zīverts, savukārt Vaiņodē uzrunu teica Vaiņodes baptistu draudzes sludinātājs Ainārs Purmalis. Gan vaiņodnieki, gan mēs, priekulnieki, esam priecīgi, ka Dieva spēkā varējām Kristus Ziemassvētku vēsti iznest arī ārpus mūsu dievnamiem.

* Kalpošana kopā ar Makgregora baptistu draudzes viesiem

Aizvadītā gada nogale un šī gada iesākums draudzei bija īpašs, jo Priekulē no pagājušā gada 27. decembra līdz š.g. 2. janvārim ciemojās mācītājs Dens Allens ar sievu Blānšu no ASV Makgregora baptistu draudzes (kas ir mūsu sadarbības draudze misijas laukā). Dens ar Blānšu Priekulē kalpoja ar Pāru semināru (par ko varējāt lasīt iepriekšējā draudzes avīzes numurā un elektroniski arī www.pbd.lv), ar Bībeles studijām par mācekļību, sarunām ar mācītāju un viņa ģimeni un sadraudzību

* Bībeles studijās par mācekļību

divus vakarus lasījām Bībeli, mācījāmies, gājām dziļāk izprātņē par Jēzus Lielo Pavēli (Mateja 28:18-20). Raisījās pārdomas, ko nozīmē būt par mācekli pašam un kā par tādiem darīt arī citus, kur mēs katrs esam mācekļošanas ceļā. Bija jādroma par sevis aizliegšanu un sava krusta uzņemšanu ik dienas, par mācekļa īpašībām (paklausība, uzticība, pastāvība, mīlestība, pazemība, augļu nešana, ticība bez bailēm, Kristus drosmīga apliecināšana u.c.), kas tika pamatotas Bībeles pantos. Domāju, ka Dena vadītās Bībeles studijas iedeva patiešām lielu izaicinājumu būt par Kristus mācekli ikdienā, staigājot kopā ar Viņu, - skolā, darbā, vidē, kurā esam, kontaktējoties ar apkārtējiem, kas vēl Kristu personīgi nepazīst.

Īpaši par mācekļošanu domājam, kopš mēs kā draudze esam satvēruši Dieva aicinājumu misijai konkrētās vietās Priekules novadā papildus tam, ka jau kalpojam pilsētā (ar Vasaras Bībeles skolu, koncertiem u.c. pasākumiem). Viena no šādām vietām Priekules novadā, kur redzam savu misiju kā draudze, ir Kalētu pagasts, kur jau notiek mūsu misija ar dievkalpojumiem pagastmājā. Vīzija, par ko lūdzam Dievu, ir, lai Viņš Kalētos pavērtu ceļu svētdienskolai un sadarbībai ar ģimenēm, māmiņskolu, regulārām jauniešu tikšanās reizēm, Bībeles studijām mājas grupās, kas ietvertu dažādas paaudzes, draudzes sociālajam darbam šajās teritorijās u.c. Turpināsim lūgt Dievu par mūsu draudzes misijas darbu Priekules novadā un būt par mācekļiem tai vidē, kur esam. Ģimenēm, cilvēkiem mums apkārt ir nepieciešams atbalsts, sadraudzība, iedrošinājums, labs vārds, mūsu aizlūgšanas, palīdzīga roka un kādreiz arī burciņa ar zupu un maizes klaips. Bet galvenais – Vēsts par glābšanu. Iesaistīsimies kalpošanas un misijas darbā – tur, kur katram no mums Dievs parāda mūsu kalpošanas lauku, kur Dievs aicina mūs katru kā mācekļus.

* Sadraudzība, sagaidot Jauno 2014. gadu

Kopā ar draugiem no ASV draudzei pulcējās uz sadraudzību pasākumu pašā 31. decembra vakarā, kad atskatījāmies uz aizvadīto gadu, skatījāmies attēlus no draudzes pirmsākumiem, dalījāmies pārdomās par to, kā draudze ir gadu gaitā attīstījusies un veidojusies, kā arī Jauno gadu iesākām, nākot lūgšanās Dieva priekšā.

Draudzes jauniešiem savukārt bija sava Jaunā gada sagaidīšanas pasākums ar dzīvu pielūgsmi, ko vadīja Miķelis un Gregors Maži. Uzrunu šajā pasākumā teica mācītājs Dens, kas iedrošināja jauniešus būt drosmīgiem un radikāliem kristiešiem. Jaunieši spēlēja kādas foršas spēles, skatījās filmu ar kristīgu tematiku *Fireproof* (Ugunsdrošs). Jaunieši atzīst, kas tas bija svētīgs laiks, kā kopā ar draugiem iesākt Jauno gadu.

oo

Vai Tu zini, ko Dievs domā par Tevi?

Ar to šorīt sākās manas pārdomas par sevi un par cilvēkiem. Psalmos 139:14 ir teikts: "Es Tev pateicos, ka es esmu tik brīnišķīgi radīts, brīnišķīgi ir Tavi darbi, mana dvēsele to labi zina". Šo pagājušās vasaras Bībeles skolā kopā ar bērniem mācījāmies un, manuprāt, bērni to ļoti prot apzināties, ka viņi ir brīnišķīgas radībiņas. Bet vai es kā pieaugušais to protu?

Bieži notiekot kādiem pārpratumiem mēs sevi vainojam un apsūdzam. Bieži arī līdzcilvēki, dažkārt vēl tikai labu, bet ne visai sirsnīgi izsakoties, liek mums domāt, ka neesam gana labi, gudri vai pieņemami. Domāju, piemēram, par kādām reizēm, kad palīdzu savam bērnam apgūt kādus skolā uzdotus mājasdarbus, kā mēs to darām. Man kā pieaugušajam ir ļoti skaidrs ko nozīmē kāds tulkojams teikums svešvalodā vai formula matemātikā, bet bērnam ir zināmas grūtības, kamēr viņš to saprot. Nereti esmu ātri aizdegusies dusmās, kad bērns nesaprot vai necenšas saprast. Un dusmās arī gadā pateikt ko necelmsīgu. Taču vienmēr noslēdzam dienu ar to, ka ļoti mīlam viena otru un nekādā gadījumā nekas nevar šo mīlestību izjaukt, un arī mājasdarbs, kas šķiet nesaprotams

nepadara bērnu par muļķi, bet gan grūtā koncentrēšanās un ceļš uz atrisinājumu padara mūs abas gudrākas. Un bērns zin, ka mammai ir labas domas par viņu un Dievam ir labas domas par viņu.

Tad ir situācijas, kad savā profesionālajā darbībā sniedzu konsultācijas un mācu cilvēkiem dažādas lietas par grāmatvedību un finansēm. Un arī ar pieaugušajiem ļoti bieži nostrādā tāds (negribas lietot šo vārdu, bet...) stulbuma faktors, kad skaidro jau vienu un to pašu lietu desmito reizi, bet cilvēks to neuztver un nesaprot. Kaut iekšēji gadās iedegties dusmās, es tās nedrīkstu izliet pār tiem, kas nākuši pēc manas palīdzības, un ļoti pacietīgi ir jāturpina process, līdz esmu iemācījusī un palīdzējušī saprast neskaidrās lietas. Par augļiem ir ļoti liels prieks gan man, gan klientam un paliekam abi apmierināti, tikai šīs ir situācijas, kuras nenoslēdzam ar savstarpējiem mīlestības apliecinājumiem un to cik svarīgi mēs viens otram esam, un ka nesaprastās lietas nekādā gadījumā neietekmēs mūsu savstarpējās attiecības. Bet vienmēr paliek apziņa, ka mums ir labas domas vienam par otru.

Šajās iepriekšminētajās situācijās es bieži esmu dzirdējusi tādus izteicienus, kā: "Es esmu pilnīgi nejēga! Es nekam nederu, jo to nesaprotu! Es nepabeigšu skolu, jo esmu stulba un nekad to neiemācīšos!" Un tā varētu turpināt. Bet Dievs taču ir devis mums gudrību, Viņš ir veidojis mūsu organismu, lai mēs uzkrātu un lietotu ļoti daudz informācijas. Mēs esam brīnišķīgi radīti.

Ir situācijas, kad esmu dzirdējusi par sevi nesmukas lietas. Kādu ilgāku laiku mans darbs bija stipri represīvā valsts iestādē un mani pienākumi vairāk bija tādu, ka uzņēmēji mani ieraugot dusmojās, šķendējās, baidījās... Katrā ziņā, viņi nepriecājās mani ieraugot. Šobrīd mans darbs saistās ar finansēm un tas ir ļoti atbildīgs, kā rezultātā man nākas pieņemt kādus ļoti nopietnus lēmumus un atteikt izpildīt prasības, kurās es saskatu nelikumības. Šajās situācijās veidojas dažādas attieksmes un dažādas runas. Bībele mūs aicina neaprunāt un netenkot par līdzcilvēkiem, bet pasaulē dažādas runas un tenkas ir pieņemama lieta, kas ļoti spēj nodarīt pāri. Un dzirdot necelmsmīgas lietas par sevi, līdzi velkas apziņa, ka kaut kas ar mani nav kārtībā, es neesmu īsti laba, neesmu īsti piemērota savam darbam, neesmu laba mamma un atkal šo varētu turpināt. Es zinu, ka katrs kādreiz ir dzirdējis par sevi gan labu, gan sliktu informāciju. Un apbrīnojami ir, ka sliktā informācija ir spējīga arī pārņemt mūsu prātus.

Man kā lielam vairumam sieviešu uz komplimentiem vieglāk atbildēt: "Nu ko Jūs! Es neesmu tik izcila!" Kādu brīdi padomāt un pasmaidīt, cik labi, ka par mani tik labi domā un aizmirst šo komplimentu, kas visticamāk ir tīrākā patiesība un tāda es arī esmu. Bet tūlīt jau to norakt zemu, zemu zemapziņā un neatcerēties vairs. Taču dzirdot, piemēram: "Redz, kā Tu, nedomā par draugiem, divas nedēļas neesi piezvanījusi..." Tiešām sāku sevi šaustīt un vainot, ka esmu slikts draugs un nedomāju par cilvēkiem un varu par to sevi "grauzt" kaut veselu dienu. Bet vai tad Dievs cilvēku radīja, lai viņš būtu slikts draugs, nejēga, nepraša matemātikā un tamlīdzīgi? Dieva vārds, Bībele jau ar pašām pirmajām nodaļām pierāda, cik Dievam cilvēks ir bijis svarīgs.

Dievs cilvēku radīja attiecībām ar Sevi, ar visa Radītāju. Dievs pat dažus sauc par saviem draugiem. Psalmists dzied, ka esmu brīnišķīgi radīts

un brīnišķīgi ir Tavi darbi... Dievam mēs esam meistardarbs. Viņš katru cilvēku ir radījis absolūti atšķirīgu. Nekad uz visas pasaules nevarēs atrast divus pilnīgi vienādus cilvēkus. Mums katram ir savs izskats, raksturs, saprašana, talanti. Dieva domas ir miera un glābšanas domas, mēs katrs esam Dievam svarīgi.

Vai ir svarīgi, ko cilvēki par mums domā? Vai ir svarīgi, ko cilvēki par mani domā? Es nekad nespēju izpatikt visiem. Kādam patīks mana kleita, citam mans raksturs vēl kādam manas smaržas. Vai Dievam ir svarīgi, ka mēs cenšamies izpatikt cilvēkiem? Dievam ir svarīgi, ka mēs darām to, kas ir patīkams Viņam. Dzīvojot Dievu pagodinošu dzīvi visticamāk biežāk kā nekad ir jāstāpjas ar apmelošanu, nepatiesu liecību pret sevi, ar tenkā, meliem, nosodījumu, vainas apziņu un vēl daudz citām lietām. Un tieši tāpēc nav svarīgi, ko cilvēki domā, bet vispirms ir svarīgi, ko Dievs domā par mani? Dievs mani ir brīnišķīgi radījis, visi Viņa darbi ir brīnumu pilni. Dieva atzišana ir lielākais kompliments, ko es varu saņemt un kā dēļ mana dzīve ir tik ļoti vērtīga. Dievs nenosoda, nevaino un netiesā.

Un ja tomēr neapzināmies, vai mums aizmirstas, kādas ir Dieva domas par mums, vai kāda runas vai situācijas ir nomākušas pārliecību, kādi patiesībā esam, tad mēs varam to viens otram atgādināt. Atgādināt, pasakot, ka Tu esi brīnišķīga Dieva radībiņa, ka Tev ir skaista kleita, vai labs talants. Un katrs labs vārds, ko veltam viens otram, apliecina, ka Dieva domas par mums ir miera un glābšanas domas, ka esam viņa brīnišķīgie meistardarbi.

Vai Dievs var domāt, ka manai kolēģei ir stilīga žakete? Var. Un šo ziņu Dievs ieliek manā sirdī, pateikt: "Hei! Tev ir stilīga žakete!" Vai Dievs var domāt, ka es esmu laba meita savai mammai? Var. Un šo ziņu Viņš ieliek manas mammas sirdī, kura nekavējoties pasaka: "Tu man esi laba meita!" Un Dievs katram mums ieliek sirdī ziņu, ko Viņš domā par mūsu līdzcilvēkiem. Un es zinu, ka Dievs priecājas, ja arī brīžos, kad ar komplimentiem aizrauties negribas un varbūt pat ir grūti ko tādu no sevis izspiest, bet kad uzdrošinos Viņa domas paust cilvēkiem.

Dievs mūs mīl. Dievs mīl mani. Viņš mīl cilvēkus. Mēs esam Viņa brīnišķīgie meistardarbi.

Estella

oo

Sveiks svētdienskolēn!

Ja Tev patīk aktīvi kustēties un sportot, sacensties un draudzēties, tad esi aicināts uz Ventspili! 2014. gada 1.marts ir diena, kad varēsi to visu aktīvi darīt! Varēsi būt kopā ar citiem bērniem no dažādu draudžu svētdienas skolām Latvijā, sportot, priecāties un atpūsties! Ja gribi piedalīties, tad pierunā savu svētdienas skolas vadītāju, lai viņš noorganizē braucienu uz Ventspili un, cerams, draudzes vadītāji atbalstīs šo pasākumu! Dalības maksa vienam cilvēkam 3EUR. Pusdienas un atpūta Ventspils Ūdens atrakciju parkā.

Sacensības notiks vecuma grupā no 9 līdz 12 gadiem. Protams, ja kāds mazāks ļoooti grib piedalīties, tad uz priekšu! Ja kāds lielāks grib piedalīties, tad gaidīsim ziņu, lai iekļautu tiesnešu un palīgu komandā.

Tāpat, 1.martā esi mīļi gaidīts uz basketbola, tautas bumbas, minihandbola (iemācīsimies un spēlēsim tajā pašā dienā) un stafešu sacensībām, Ventspilī!

Mūsu draudzes finansu rādītāji - vidēji ik mēneša ziedojumi ir viens tūkstotis latu. Mūsu draudze ir svētīta ar mīļiem, labiem draugiem un anonīmiem ziedotājiem. Paldies visiem!!!

Īss pārskats par mūsu draudzes ziedojumu izlietojumu:

Kopā 2013. gadā saņemti ziedojumi 18218 latu apmērā, kas ietver :

- anonīmi ziedojumi (kolektes)	12403.-
- privātpersonu ziedojumi	608.-
- juridisko personu ziedojumus	5207.-

2013.gada izdevumi – 16568,- Ls – tos sastāda:

- algas	4267,-
- sociālie maksājumi	1707,-
- iedzīvotāju ienākumu nodoklis	61,-
- izdevumi svētdienas skolai	340,-
- transporta izdevumi	1282,-
- Iemaksas LBDS	570,-
- bankas pakalpojumi	72,-
- komunālie maksājumi	1405,-
- ugunsdrošības signaliz.apkope	238,-
- kancelejas preces	340,-
- pārtika	545,-
- remonta materiāli	1169,-
- pamatlīdzekļi	1080,-
- dažādi izdevumi	2780,-
-mērķa izlietojums	712,-

oo

Sveicam dzimšanas dienā!

- 3.02.- - Līvija Burve
- 5.02.- - Inese Vilkaveckā
- 8.02.- - Filips Baumanis – 30 gadu jubileja
- 11.02.- - Ilga Rozentāle
- 13.02.- - Viktors Krivoručko
- 15.02.- - Zanda Briķe – 30 gadu jubileja
- 22.02.- - Daiva Šterna
- 24.02.- - Dzintars Liekņiņš
- 24.02.- - Ivars Roga – 45 gadu jubileja
- 24.02.- - Rasma Ziemeļe

Bībeles lasīšanas plāns februāris	
1.	Mt. 21:18-32; Sal. pam. 3:21-35
2.	Mt. 21:33-46 un 22:1-14; Ps. 18:7-15
3.	Mt. 22:15-46; Ps. 18:16-24
4.	Mt. 23:1-39; Ps. 18:25-36
5.	Mt. 24:1-31; Sal. pam. 4:1-9
6.	Mt. 24:32-51 un 25:1-13; Ps. 18:37-42
7.	Mt. 25:14-46; Ps. 18:43-51
8.	Mt. 26:1-30; Ps. 19:1-6
9.	Mt. 26:31-46; Sal. pam. 4:10-19
10.	Mt. 26:47-68; Ps. 19:7-15
11.	Mt. 26:69-75 un 27:1-10; Ps. 20:1-10
12.	Mt. 27:11-44; Ps. 21:1-7
13.	Mt. 27:45-66; Sal. pam. 4:20-27
14.	Mt. 28:1-20; Ps. 21:8-14
15.	Mk. 1:1-28; Ps. 22:1-11
16.	Mk. 1:29-45 un 2:1-17; Ps. 22:12-21
17.	Mk. 2:18-27 un 3:1-30; Sal. pam. 5:1-14
18.	Mk. 3:31-35 un 4:1-29; Ps. 22:22-32
19.	Mk. 4:30-41 un 5:1-20; Ps. 23
20.	Mk. 5:21-43 un 6:1-6; Ps. 24
21.	Mk. 6:7-29; Sal. pam. 5:15-23
22.	Mk. 6:30-56; Ps. 25:1-7
23.	Mk. 7:1-30; Ps. 25:8-15
24.	Mk. 7:31-37 un 8:1-13; Ps. 25:16-22
25.	Mk. 8:14-38 un 9:1; Sal. pam. 6:1-11
26.	Mk. 9:2-32; Ps. 26
27.	Mk. 9:33-50 un 10:1-12; Ps. 27:1-6
28.	Mk. 10:13-31; Ps. 27:7-14

Lielas uzvaras tiek izcīnītas ar lūgšanu. Lielas cīņas tiek zaudētas, jo mēs neveltām laiku lūgšanai.

/Kenets Heigens/

oo

Divi draugi ceļoja cauri tuksnesim.
 Pārgājiena laikā izcēlās spēcīgs strīds, un viens no draugiem pēkšņā niknūma uzplūdā iecirta otram plauku. Cietušais bija ļoti apbēdināts. Nesakot ne vārda, viņš noliecās un ierakstīja smiltīs sekojošus vārdus: -
 „Šodien man iesita mans labākais draugs.”
 Tad viņi turpināja pārgājienu un drīz nonāca līdz kādai oāzei. Tur viņi abi izlēma nopeldēties. Draugs, kurš bija dabūjis plauku, pēkšņi tika ierauts atvarā un sāka slīkt. Taču pēdējā mirklī draugs paspēja viņu izglābt. Pēc slīkšanas nedaudz atguvies, viņš paņēma akmeni un iegravēja tur sekojošus vārdus: -

„Šodien mans labākais draugs man izglāba dzīvību.”
 Draugs, kurš otru bija gan sitis, gan izglābis, izbrīnīts jautāja: -
 „Kad es tev nodarīju sāpes, tu to ierakstīji smiltīs, bet tagad tu gravē vārdus akmenī. Kāpēc?”
 Otrs draugs atbildēja: -
 „Kad kāds mūs ir aizvainojis vai apbēdinājis, mums tas jāieraksta smiltīs, lai piedošanas vējš to izdzēs. Bet, kad kāds mums izdara ko labu, tad mēs varam to iegravēt akmenī, lai nekādi vēji to vairs nespētu izdzēst. Klusējot ar rūgtumu, sirdī parādās naids. Taču klusējot ar mīlestību sirdī, tu nepazaudē draugu.”

Paldies palīgiem! zentasvara50@inbox.lv

